

Otto Karl Frands Krüger (f. 11-5-1873 i Tyskland) fik omkring 1913 skøde på Kirkehøjvej 13 (20A), en ejendom med 16 ha jord i Allerup.

Otto K. F. Krüger var gift med Annike f. Jurgait, og de havde en stor flok børn. De første, Arthur, Willi Johan, Albert, Otto og Richard Walter blev født, da parret boede i Ørslev i Hellevad sogn. Carl August, Wilhelm, Anni Ottilie og Frantz kom til verden i Allerup.

Otto Krüger måtte også med i krigen. Hvor lang tid vides ikke, men i juni 1916 sender han sammen med andre nordslesvigere en hilsen til venner og bekendte hjemme i Nordslesvig, og et par måneder senere er han hjemme på orlov.

Den 27. nov. 14 fødte fru Krüger parrets 7. barn, som skulle hedde Wilhelm efter den tyske kejser (eller efter parrets førstefødte, som døde få dage efter fødslen i året 1900). Efter ansøgning indvilgede kejseren i fadderskab og bevilgede 50 Mk. i dåbsgave. Barnet blev døbt i Toftlund kirke den 5. april 15.

Kopi af pastor dr. Nielsens helsides indførsel i kirkebogen.

Sønnen Otto, der i sine unge år kørte "dødsdrom" og senere blev en kendt tivoliejer med bopæl i Kolding, og redaktør P. Tolderlund Hansen kendte hinanden fra tiden her i sognet. I 1964 fortæller Otto Krüger i et stort interview med Tolderlund om tiden under 1. Verdenskrig. Uddrag følger:

"Under krigen fra 14-18 oprettedes en stor fangelejr her uden for kirken i Toftlund. Unge og ældre soldater, der på en eller anden måde havde forbrudt sig mod de militære love, afsonede deres straffe her. Jeg ser dem for mig, som var det i går. I lange rækker marcherede de til deres arbejde i de tidlige morgentimer, for igen om

Taufregister.
Jahrgang: 1915

Nr.	Zeit und Ort		Des Kindes Vorname	Name, Stand und Wohnort der Eltern bzw. der Mutter	Namen und Aufenthaltsort der Gevattern	Bemerkungen
	der Taufe	der Geburt				
1	2	3	4	5	6	7
20	5. April K.	27. Nov. 1914 Allerup feld	Wilhelm	Krüger Otto Carl Franz Nikolaus Anna Joh. Jürgel	Peter Krüger Pollyg Müller H. in feld Joh. Sorka Markz Joseph	
<p><i>Die Frau Margarete des Ehepaars Krüger, Krüger von Forstau, Wilhelm, Joh. H. Krüger aus dem Königl. Landratsamt zu Meldorf. Leben vom 5. März d. J. unverändert geblieben, die Eintragung seiner Nennens selbst für den die ferner soll folgen wird, alle schriftl. zu genehmigen und dem Eintragung seine Kyrreinalage von M. 50 zu überreichen. Hierbei beglaubigt zu sein am 6. April 1915 Toftlund, den 6. April 1915 Pastor Dr. Nielsen pro vera copia am 6. April 1915 Pastor Dr. Nielsen</i></p>						

aftenen at slæbe sig udmattede til lejren, hvor den spanske syge raserede, og fangerne døde i hundredvis. Som blege skygger kom de forbi vore køkkenvinduer, når vi kærnede smør i en mejerispand. Det var forbudt, og når fangerne så det, begyndte alle i kompagniet at løfte armene op og ned, som om de også kærnede smør. Bagtroppen bestod altid af syge fanger, som ikke kunne slæbe sig hjem ved egen hjælp. De hang med armene om halsen på andre fanger, der hjalp dem frem. En dag samlede en soldat en lille kålrabi op, og den gik omgående fra mand til mand, og en ung løjtnant, der opdagede det, kom med de værste trusler, men han fandt ikke kålrabien.

Der blev bygget fæstningsanlæg tværs over Sønderjylland, og i vor nabos have på Kirkhøj blev der anbragt 4 kanoner, camoufleret i et hul i haven. Hauptmanden ventede, at fjenden ville komme ned over Danmark, og han fortalte, at kanonen kunne skyde 8 km. Der var skydeøvelser i engene, og vi måtte ofte hurtigt hente kreaturer ind for at redde dem. Dagen efter var vi drenge ude for at samle granatsplinter, og vi opdagede, at ingen af de 96 skud, der var affyret, havde ramt målet. Der gik en tipvognsbane langs befæstningslinien, og om aftenen morede vi drenge os herligt ved at køre med vognene, så de afsporede og trillede rundt i svingene. Det var sabotage, men vi blev aldrig fanget. Det var sport og spænding og en ganske god træning i, hvad jeg senere kom til at beskæftige mig med.

Der var frygtelig mangel på mad, og da der engang blev slagtet en mager okse, stjal en underofficer en fjerding, og gemte den i sin seng, hvor han var indkvarteret. Det blev afsløret, og soldaten måtte vandre i fængsel. Han havde villet skaffe noget mad til sine forældre, der sultede meget. En dag, da han arbejdede i fængselsgården, slog han muren igennem og flygtede, men han blev hængende i pigtråden udenfor, og hundene overfaldt ham på det forfærdeligste.

Efter russernes nederlag på østfronten kom mange tidligere russiske soldater som fanger til gårdene, hvor de skulle arbejde. De fik med tiden lov at sove på gårdene, men i rum med jernstænger, og konerne på ejendommene, hvis mænd var ved fronten, skulle låse russerne inde hver aften. Et enkelt sted fik konen et barn med en ung russer, som hun skulle have passet på, og hun måtte lide den tort at vandre i fængsel i to måneder for forseelsen.

Der var meget lidt skolegang, dels fordi en lærer skulle passe to skoler, og derfor kun kunne være tre dage om ugen i hver skole, dels fordi de store drenge måtte hjælpe til ved markarbejdet hjemme. Kornet skulle afleveres til myndighederne, og gendarmen

kom for at se efter, at det skete. Når han nærmede sig, gik den vilde jagt fra bagdør til bagdør. Vi drenge løb i forvejen og advarede konerne, der fik travlt med at skjule korn, fløde og smør. Dyrene var forfærdelig magre, og gendarmen kunne ikke kende dem fra den ene gang til den anden, hvorfor han troede at konerne havde handlet med dem. Det måtte de nemlig heller ikke.

Under krigen begyndte de moderne danse, og med dem spredtes den spanske syge. I forretningerne kunne man kun få stof af brændenælder, og bøgeblade brugtes som tobak. Læreren skulle holde moralen oppe på hjemmefronten, hvorfor han startede undervisningen med at oplæse hærberetningen fra slagmarkerne.

I klart vejr kunne vi se Zeppelinerne, der havde station i Tønder. De lignede kæmpemæssige, sølvglinsende cigarer, når de stille sejlede af sted mod England med deres bombelast. En middag kom en engelsk flyver og bombaderede hallen, og han slap tilbage til Danmark, skarpt forfulgt af tyske flyvemaskiner, som dog var kommet for sent på vingerne. Ved krigens slutning var der ikke flere luftskibe tilbage - de havde været et let bytte for englænderne.

Så kom revolutionen, og soldaterne begyndte at komme hjem. Min egen far kom fra Leningrad. Han og nogle kammerater var begyndt turen i hestevogn, og de var stadig på vagt, navnlig om natten, for bolsjevikkerne ville skære halsen over på dem.

Alt var nu et ragnarok. Børn kom ud på landet og tiggede mad ved huse og gårde - magre, blege børn med rygsæk bad om et lille stykke brød, et par kartofler eller et par æg.

En dag, da vi stod og pumpede vand i truget på gårdspladsen, kom to store drenge fra byen og tilbød at pumpe for os, hvis vi ville gå ind til mor og bede om et rigtigt tykt stykke brød med fedt og salt, for de var så forfærdelig sultne. Den handel kom hurtigt i stand, og de fik også lidt flæsk og kartofler med sig.

Hadet til de tyske myndigheder var meget stort og rettedes særligt mod kommuneforstanderen, en vaskeægte tysker, der plagede befolkningen meget med afleveringspligten. Han prøvede at skrå over markerne for at undgå de koner, der skældte ham mest ud, men de indhentede ham gerne, og det var ikke blide ord der faldt. Hans forsvar var altid det samme, at gjorde han ikke sin pligt, måtte han til fronten. - Ved krigsafslutningen solgte han sin gård for en mægtig sum penge, som han mistede, da marken gik ud af kurs, og han døde under mystiske omstændigheder.

Endelig kom afstemningsdagen, den 10. februar 1920. det stormede og regnede fra morgenstunden til langt ud på aftenen. Stormens sidste rasen, syntes vi. Der var mange nye og umalede flagstænger med Dannebrog oppe. "Mor stem dansk - tænk på mig", stod der på en af valgplakaterne. Og "Nu kalder Danmark på sine børn, farvel for evigt, du tyske ørn". Først senere har vi, der var drenge dengang, forstået hvilken lykkens dag, afstemningsdagen var for os. Vi slap for at komme med i krigen - så det var godt, at mor stemte dansk." Således slutter Otto Krüger, der var 7 år ved krigens udbrud, sine erindringer fra drengeårene.

Otto Karl Frands Krüger døde den 18-11-1939, hustruen Annike i 1961.

Ejede fra 1914 matr. 221 i Toftlund.

Arthur 19-8-01

Willi Johan 8-4-04

Albert 23-12-05

Otto 23-1-07

Richard Walter 24-4-10

Carl August 16-3-13

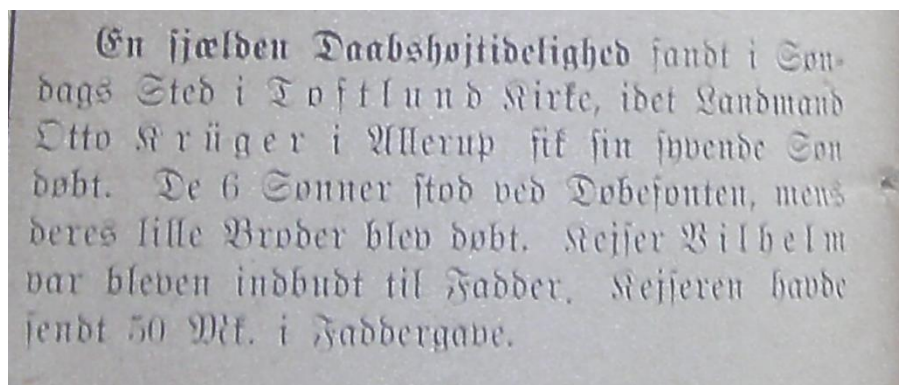
Wilhelm 27-11-14

Anni Ottilie 8-7-18

Frantz 31-1-21

M 7-4-15

Artikel med Otto Krüger fra 1964.

H 5-6-16

Fra Felten.

En venlig Pinjehilsen til Venner og Be-
lændte derhjemme i vort kære Nordflesvig
jender

Witten Nissen fra Bevtoft, Jes Pe-
tersen fra Barnæs, Anders Lamp fra
Stepping, Sønnit Petersen fra Aben-
raa, Hans Jørgen Petersen fra Tyrshol-
mark, Heinrich Petersen fra Hostrupskov,
N. B. Christensen fra Spandet, J.
Markusjen fra Haderslev, Jørgen Pe-
tersen fra Graasten, Peter Petersen
fra Rødekro, Christian Petersen fra
Graasten, Otto Krüger fra Allerup, Jens
Lau sen fra Tol og Peter Lund fra Ha-

H 18-8-16

Hjemme paa Orlov.

Følgende Mænd er for Tiden hjemme
paa Orlov: Møbelsnedker August Ras-
mus sen fra Storegade i Abenraa, der
har været med i Rusland, Hans og Peter
Alexandersen, Sønner af Gaardejer
Jørgen Alexandersen i Gottrup i Sunde-
ved, Gaardejerne Hans Fisker og Krü-
ger fra Allerup ved Tostlund og Lind-
holdt fra Børsplet ved Tostlund.